

Ohlédnutí za životem Vladimíra Fuky (25. května 1920 – 22. listopadu 1996)

Letos, 25. května, tomu bude přesně 100 let, kdy se narodila jedna z nejvýznamnějších osobností dačické hudební scény - hudební skladatel, aranžér, dirigent, sbormistr a učitel Vladimír Fuka.

Vladimír pocházel z řemeslnické rodiny. Pamětníci zajisté vzpomenou na jeho otce, vyhlášeného štukatéra a kamnáře. Rodiče spatřili ve svém synovi hudební talent a jeho nadání podporovali. V šesti letech se začal učit hře na housle u místního regenschoriho a ředitele hudební školy, Františka Obsta. K houslím zanedlouho přidal hru na klavír a klapkový trombon. První skladby začal skládat již ve čtrnácti letech.

Po maturitní zkoušce, kterou roku 1939 absolvoval na Učitelském ústavu ve Znojmě, nastoupil na brněnskou konzervatoř. Pohnutá doba mu bohužel nedopřála studia dokončit. Během válečných let byl nasazen v Německu, kde účinkoval ve Farkašově orchestru v Nordhausenu. V Německu také vznikla jeho známá polka Dva šátečky. Po svém návratu, roku 1945, nastoupil jako učitel do obce Písečné nad Dyjí. Během vojny hrál v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého. O roku 1948 učil ve Slavonicích, kde poznal svou osudovou lásku. Ludmila Fuková, rozená Bednaříková, doprovázela Vladimíra životem nejenom jako milující manželka, ale i jako zpěvačka v jeho kapelách. Dačická krev se nezapře. Roku 1955 se navrací do rodných Dačic a přijímá místo učitele na tamní střední škole a později i na škole základní.

Během svého hudebního působení spolupracoval s mnoha významnými umělci ze světa dechové hudby. Namátkou zmiňme Jaromíra Vejvodu, Josefa Poncara, Karla Valdaufa, Františka a Václava Maňasovi, Ladislava Kubeše či Adolfa Kubatu. Spolupracoval rovněž s brněnským divadlem, Gramofonovými závody a televizí, kde účinkoval v pořadech o lidové dechové hudbě, jako byl například pořad Vlachovka či To je ta muzika.

Patriotismus a láska k rodnému městu se promítala i v jeho hudebním působení. Založil kapelu Dačičanka, rovněž stál u zrodu tradice Festivalu mládežnických dechových hudeb v Dačicích (dnes známo jako Fest Band). Pro Dechový orchestr města Dačice, Městský pěvecký sbor v Dačicích a spousty dalších hudebních těles z Dačic a okolí připravoval aranžmá skladeb. Z Fukovy rozsáhlé tvorby zmiňme alespoň pár nejznámějších skladeb: Slavonická polka, Dačická polka, Hospůdka pod Landštejnem, Krajem zní trumpety, Budvarka, Ne, prosím, Tě, ne; Bítovská romance, Rodná hrouda, Jaro na Vysočině, Už se zase hrají staré písničky, Jihočeským krajem, Když kvete vřes, Stříbrný valčík, Podkovička, Děvče okatý, Vyznání Telči, Košíček, Šlejferna, Študácká.

Vladimír Fuka nás opustil 22. listopadu 1996. Jeho písně ale budou žít dál. Mnozí z vás si „pana učitele“ stále živě pamatují. Zavzpomínejme na našeho významného skladatele dechové hudby při poslechu některé z jeho nestárnoucích písní.

Bc. Martin Rychlík